

Ekonomi piyasalarına ne oldu diye hep merak ediyoruz. Dövizin artışı durdurulamıyor, gram altın fiyatları fren tutmuyor, hayat pahalılığının nerede duracağı tahmin edilemiyor.

Ciddi bir güvensizlik söz konusu.

Bütün müdahalelere rağmen ekonomik göstergeler dengeye oturamıyor.

Hatta siyasi beyanlar bile dövizin ateşini söndüremiyor.

Tam aksine siyasi beyanlar yapıldığı andan itibaren yükselme hız kazanıyor.

Pazartesi sabah kalktığımızda böyle bir tabloyla karşılaştık.

Hatta

“kara pazartesi”

diyenler bile oldu.

Ancak akşam saatlerinde cumhurbaşkanımız kabine toplantısı sonrası açıklamalarda bulunurken döviz ve altın tepe taklak hızlı bir iniş gösterdi.

Neden?

Bankalarda yatan TL. mevduatına “döviz kuru artışı oranında fark verilecek” olmasını açıklamasından.

Yani gizli bir faiz artışı yapılacak olmasından.

“Efendim model değişiyor”

denilmişti.

Ne modeli beyler. Faiz yükseldi ya.

“Ekonominin kitabını yazmak”

denilen iş bu mu?

Dolar 20 liraya dayanmış, gram altın bin liraya çıkmamış mıydı?

10 milyar dolar dövizin inmesi için piyasalara müdahale edildi, ateş düşmedi. Faiz arttı ateş düştü.

Bu kısır döngüde kimler zengin oldu?

Pazartesi sabah markete gittim.

Kasada yaşlı bir amca.

Peşinde ben.

Ağzının içinden mırıldanıyor.

“Ne oldu amca”

dedim.

Fiyatlara isyan ettiği belli.

“İnşallah o gün gelir”

dedi.

Belli ki seçim gününden bahsediyor.

Homur, homur ederek çıktı.

Sıra bana geldi.

Üç parça ürün aldım.

85 lira. (Bir kilo salatalık, ikili pakette beyaz paynir, 15'lik yumurta)

Şimdi asgari ücreti konuşuyoruz.

İktidar çevreleri haklı olarak muhteşem bir övünç duyuyor.

Yüzde 51'lik bir artış.

Verilen zam veya artış iyi-güzel.

Ya alım gücü yerinde duruyor mu?

Emekliler ne yapacak. Aynı oranda zam alabilecekler mi?

Sanırım hızla yoksullaşıyoruz.

Bu negatif gidişatın bir sonu olmalı.

Tek çare güven tazelemekte.

Nasıl bir güven dersiniz?

Siyasi bir güven tabii ki.

Yani; acil bir

SEÇİM.

*

*

*

Seçim olacağı sinyalleri siyasi çevrelerde konuşulmaya başladı bile.

Piyasaların negatif durumu adeta

“SEÇİM GELİYOR”

diyor.

Doğrusu da seçimin geliyor olması.

Esas olan güven.

Yeni bir seçim piyasaları yerine oturtur. Güveni sağlar.

Kim kazanırsa kazansın, yeter ki sandık gelsin.

Milli irade sandığı bekliyor.

Milli paramız değersizleşti, hayat pahalılığı dur durak bilmez oldu, hukuk güvenliği sarsıldı,

demokrasimiz yasaklara bezendi, yerli ve yabancı sermaye ürker oldu, insan hakları sekteye

uğradı, yargıya güven azaldı, siyasi iktidar anti demokratik alanlara yelken açtı, yoksulluk her

geçen gün derinlik kazandı, yolsuzluklar mantar gibi biter oldu, kimse yarınını göremez oldu...

Bu bir krizdir.

Krize çare

“YENİLENMEKTİR.”

Aynı kafa yapısıyla kriz çözülmez.

Yeni anlayışlara yelken açmak lazımdır.

Bilinen ve denenmiş iktisat kurallarına dönmek lazımdır.

Her yirmi yılda bir niye yoksullaşıyoruz ki?

Kim istiyor bunu?

Veya... reva mı bize?